

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan også forsikre om, at jeg også ville have mange indvendinger mod det engelske styre, hvis jeg var engelsk parlamentariker. Jeg har slet ikke nogen forståelse for, at det har ret meget med den her diskussion at gøre.

Hvad er sproget? Sproget i den nuværende grundlov – og lad os nu holde os til den og ikke til det engelske system – er historien om det forklædte folkestyre. Der må ikke stå, at det er et folkestyre. Vi ved godt, at det er et folkestyre, vi har, men det står altså ikke i grundloven.

Jeg synes, at det er et selvstændigt problem. Det er bedre over for unge mennesker, der vokser op under vores forhold, og som ikke har nogle særlige forudsætninger for at forstå, hvad indskrænket-monarkisk betyder, at bruge sproget, så det dækker den virkelighed, vi lever i.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg skal ikke give hr. Niels Helveg Petersen karakter, men hvis jeg havde været lærer og havde hørt hans svar med hensyn til de engelske kåber og parykker, havde han ikke fået nogen høj karakter. For han burde jo dog kunne forstå, at når jeg bruger det billede, så er det for at sige, at traditionen, den levende historie, jo er afgørende netop i en sammenhæng, der har med folkestyre at gøre. Og det er også det, der gælder for sproget.

Indskrænket-monarkisk – jeg kommer til det i anden omgang – betyder just et folkestyre, et monarki, der er indskrænket af de rettigheder, der i øvrigt er i grundloven, og det er just det, der sikrer et levende, godt folkestyre, som vi har i Danmark.

Der er overhovedet ingen grund til at ændre det, kun hvis man tror, at sproget i virkeligheden er noget, man kan koste med som med en gulvskrubbe for at feje det snavsede væk. Sådan er virkeligheden ikke.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg bliver igen konfronteret med engelske forhold, som jeg synes vi skal holde udenfor. Det er, som om hr. Søren Krarup vil snakke om noget andet. Jeg vil gerne tale om folkestyre. Jeg kan godt forstå, hr. Søren Krarup værner om udtrykket folkekirke og udtrykket Folketing og folkeskole i vores grundlov. Det er jo begreber, der kom ind i vores grundlov i 1848-49. Men ordet

folkestyre kom altså ikke ind, og det er det, jeg efterlyser. Det burde være meget på linje med hele hr. Søren Krarups tankegang også at indskrive folkestyre.

Når man ikke gjorde det dengang, fremgår det klart af forarbejderne og af Monrads udspil, at man ville være så høflig som muligt over for monarken. Når nu man gik væk fra enevælde og over til noget andet, ville man camouflere det, så det var så spiseligt for monarken som muligt.

Det er jo ikke situationen i dag. Jeg er sikker på, at den nuværende monark og de kommende sagtens kan leve med, at man siger om Danmark, at det ikke er indskrænket-monarkisk, men at det er, hvad det faktisk er: et folkestyre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Den danske grundlov er den mest utidssvarende grundlov i noget demokratisk land, og tilmed er den åbenlyst kønsdiskriminerende. Sammenligner vi den danske grundlov med grundloven i de lande, der kulturelt, politisk og forfatningsmæssigt står os nærmest, f.eks. de nordiske lande, er forskellen slående. Disse lande har således ændret deres grundlov flere gange i løbet af de seneste 50 år.

Jeg ser umiddelbart fem gode grunde til at få en ny grundlov.

For det første er den måde, hvorpå grundloven forholder sig til menneskerettighederne, slet ikke tidssvarende med hensyn til de retsprincipper, som Danmark gennem internationale konventioner har tilsluttet sig. Det er det ene.

For det andet giver det stigende internationale samarbejde et klart behov for præciseringer i grundloven. Det gælder primært hensynet til beslutningsprocesserne vedrørende dansk udenrigspolitik og suverænitetsafgivelse med mere forpligtende samarbejde i EU. Det er det andet.

For det tredje er der behov for præciseringer, hvad angår magtens tredeling, det kommunale selvstyre, forholdet mellem stat og kirke, monarkiets rolle og Grønlands og Færøernes status. Det er det tredje.

For det fjerde berettiger alene grundlovens alder i sig selv, at den bliver moderniseret, for en grundlov skal naturligvis både sprogligt og indholdsmæssigt afspejle det samfund, som den er forfatning for. Det var det fjerde.